

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Γεωργίου Λαμπριανίδη, 'Ο Μέγας Φώτιος ως έρμηνευτής τής 'Αγίας Γραφής, 'Αθήναι 2001.

Έν τῇ μετὰ χειράς διδακτορικῇ διατριβῇ τοῦ συγγραφέως ἐξετάζονται τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ μέρους θέματα: 'Η ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἱ. Φωτίου, 'Η 'Αγία Γραφή καὶ τὰ περὶ αὐτὴν προβλήματα, 'Η συμβολὴ τοῦ ἱ. Φωτίου εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν Γραφῶν, 'Η ἐρμηνεία τῆς 'Αγίας Γραφῆς κατὰ τὸν ἱ. Φώτιον, 'Η θέσις τοῦ ἱ. Φωτίου ἔναντι τῶν ἐρμηνευομένων προσώπων τῆς 'Αγίας Τριάδος, ὁ ρόλος τοῦ δόγματος κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, 'Ο ἱ. Φώτιος καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, Λέξεις καὶ ἀριθμοὶ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἱ. Φωτίου. 'Ως δ' ἐν τῷ Προλόγῳ αὐτοῦ σημειοῖ ὁ συγγραφεύς, «ἡ ἐρμηνευτικὴ προσέγγισις τὴν ὁποίαν ἐπιχειρεῖ ὁ ἱερός Φώτιος διὰ τὰ δυσνότητα καὶ προβληματικὰ χωρία τῆς 'Αγίας Γραφῆς ἀλλὰ καὶ δι' ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ διάφοροι κατὰ καιροὺς αἰρετικοὶ προσεπάθησαν νὰ στηρίξουν τὰς δοξασίας των, ἀντικατοπτρίζει τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἱεροῦ Πατρός. 'Η ὀξυδέρκεια, ἡ ὀξύνοια, πρό παντός δέ αἱ ρηζικέλευθοι ἀπαντήσεις του τὸν καθιστοῦν μοναδικόν καὶ ἀνεπανάληπτον καὶ τὸν κατατάσσουν μεταξὺ τῶν κορυφαίων ἐρμηνευτῶν τῶν ἱερῶν κειμένων. Μεγάλου θαυμασμοῦ τυγχάνουν, ἐπίσης, τόσοσιν ἡ γλωσσικὴ ἐπεξεργασία, ὅσον καὶ αἱ ἀκολουθούμεναι ἐρμηνευτικαὶ ἀρχαί, αἵτινες διέπουν τὸ ὅλον ἔργον του» (σελ. 8).

Ἀποστόλου Εὐθυμιάδη, 'Η συμβολὴ τῆς Θράκης εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας τοῦ 'Εθνους (ἀπὸ τοῦ 1361 μέχρι τοῦ 1920), 'Αλεξανδρούπολις 2002.

'Ο συγγραφεύς, ὡς λέγει ὁ ἴδιος εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ μετὰ χειράς ἔργου του, ἀσχολεῖται μέ «τὴν ἔρευναν, συλλογὴν καὶ προβολὴν τῶν ἱστορικῶν στοιχείων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν πολὺ μεγάλην συμβολὴν καὶ προσφορὰν τῆς Θράκης εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, ὥστε νὰ ἀρθῇ ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη ἀδικία εἰς βάρος τῶν Θρακῶν προγόνων μας διὰ τῆς παρασιωπήσεως, λόγῳ ἀγνοίας, τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένα διὰ τοῦ αἵματός των καὶ ἀνάγονται εἰς τὰς πλέον ἐνδόξους, ἀλλὰ ἀγνώστους, σελίδας τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας» (σελ. 6).

Τελετὴ ἀναγόρευσης τοῦ **Θεοδώρου Παπαδοπούλλου** σέ 'Επίτιμο Διδάκτορα, Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Κύπρου, Λευκωσία 2004.

Περιέχει τὴν εἰσήγησιν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου Εὐαγγέλου Χρυσοῦ διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ Θεοδώρου Παπαδοπούλλου καὶ τὴν ἀντιφώνησιν αὐτοῦ μέ θέμα «'Η ἰδεολογικὴ ἀπεξάρτηση τῆς Κυπριακῆς Ἱστορίας».

Δημητρίου Γ. Μαγριπλή, Σχέσεις και λειτουργία των θεσμών - Ή διαπλοκή της πολιτικής και της θρησκείας στην κοινωνία του Βυζαντίου - Μιά ιστορικο-κοινωνιολογική καταγραφή, Αθήνα 2003.

Τό παρόν βιβλίο χωρίζεται εις δύο μέρη: «Στό πρώτο μέρος επιχειρείται μία κριτική καταγραφή των συνθηκών που οδηγούν στην έννοιολόγηση της θρησκείας τόσο στην σύγχρονη εποχή, όσο και στά πλαίσια της παραδόσεως. Αυτό αποτελεί συνάρθρωση μιας σειράς έρευνητικών αποκυημάτων - νεώτερων σκέψεων και καταλήξεων επάνω στό θέμα, αλλά και κατάθεση μιας βιωματικής πραγματικότητας, όπως αυτή όρίζεται μέσα στά πλαίσια της αναπόφευκτα ύποκειμενικής μας παρουσίας στόν χρόνο. Τό δεύτερο μέρος, τό όποιο αποτελεί περαιτέρω επεξεργασία παλαιότερης έρευνας, ασχολείται μέ τήν «πολιτική ιδεολογία του Βυζαντίου», όπως μέ βάση τίς έπιστημονικές παραμέτρους τήν κατανοήσαμε και τήν καταγράψαμε», ως σημειοί ό συγγραφεύς εις τήν εισαγωγήν του. «Συμπερασματικά αναδύθηκε έτσι ένα νέο μοντέλο έρμηνείας σημαντικών γεγονότων της βυζαντινής περιόδου, όπως του «κινήματος των Ζηλωτών της Θεσσαλονίκης», που συνοπτικά επιχειρήθηκε στό έπίμετρο του βιβλίου» (σελ. 17).

Ίωάννου Θεοχαρίδη, Ό Κώδικας 53 της Ίερās Μονής Κύκκου - Οί πολύπλευρες δραστηριότητες της Μονής κατά τήν περίοδο 1843-1897, έκδοσις «Κέντρου Μελετών Ίερās Μονής Κύκκου», Λευκωσία 2004.

Διά τήν εργασία του αυτήν ό συγγραφεύς γράφει εις τόν πρόλογον αυτής τά εξής: «Ό κώδικας 53 έχει γραφεί από πολλά χέρια, δεδομένου ότι ή δημιουργία του άρχισε επί ήγουμενίας του Νεοφύτου (1847-1860), συνεχίστηκε επί ήγουμενίας του Σωφρονίου (1860-1890) και αποπερατώθηκε επί ήγουμενίας του Γερασίμου (1890-1911). Στόν κώδικα αντιγράφονται έπιστολές που ανταλλάξε ή Μονή μέ διοικητικά όργανα της Κύπρου, ιεράρχες της νήσου και άλλους της Όρθόδοξης Έκκλησίας ανά τήν οικουμένη, τόν αυτοκράτορα της Ρωσίας κλπ., καθώς και έπιστολές μεταξύ Ίγουμένων και Πατέρων της ίδιας της Μονής. Άποτυπώνονται, επίσης, έξουσιοδοτήσεις της Μονής που παραχωρούνταν είτε σέ διάφορους κοσμικούς, για νά τήν αντιπροσωπεύσουν ενώπιον των άρχων στην Κύπρο, τή Ρωσία και τήν Κωνσταντινούπολη είτε σέ δικούς της ιερωμένους, για νά διενεργήσουν ζητείες εξ όνόματός της. Άντιγράφονται, επιπλέον, κάποιες άφιερώσεις προς τή Μονή, αγοραπωλησίες ακίνητης περιουσίας κ.ο.κ.» (σελ. 6).